

ПРОПОЗИЦІЇ

Міністерства енергетики України

до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обов'язковості використання рідкого біопалива (біокомпонентів) у галузі транспорту»

ініційованим народними депутатами України
Семінським О. В., Герусом А. М. та іншими

реєстраційний номер 3356-д від 11 листопада 2020 р.

(далі – проєкт Закону)

пропозиції надаються до першого читання

1. Підтримується із зауваженнями.

2. Основною метою проєкту Закону є створення дієвого законодавчого механізму для розвитку конкурентного ринку виробництва і використання біокомпонентів на транспорті в Україні.

Проєктом Закону-передбачається:

- встановлення обов'язкової частки рідкого біопалива (квот) в загальному річному обсязі продажу бензину із 1 травня 2022 р. – не менше 5% об'ємних;

- введення обліку та контролю вмісту біокомпонентів у бензинах;

- встановлення відповідальності (штрафів) за недотримання квот суб'єктами господарювання, які займаються виробництвом, імпортом та реалізацією бензинів на митній території України;

- введення вимог щодо дотримання критеріїв сталості для біопалива із 1 липня 2022 року.

При цьому, технічні характеристики палива з біокомпонентами обов'язково повинні відповідати вимогам технічних регламентів, гармонізованих європейських стандартів та інших нормативно-правових актів.

Слід зазначити, що Директивою Європейського Парламенту та Ради 2009/28/ЄС від 23.04.2009 «Про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел та якою вносяться зміни до, а надалі скасовуються Директиви 2001/77/ЄС та 2003/30/ЄС» передбачається заохочення до використання біопалива або інших відновлюваних видів палива у транспортній сфері, а не на примусовому додаванні до традиційних моторних палив біокомпонентів.

Запровадження обов'язкового додавання до традиційних моторних палив біокомпонентів під час виробництва моторних палив не відповідає принципам ринкової економіки і може зашкодити розвитку підприємництва та підприємницької ініціативи в Україні. Також, введення нового терміну «паливо

моторне» у запропоній проєктом Закону редакції, може створити певну невизначеність при його застосуванні.

Річ у тому, що зазначене поняття у проєкті Закону визначається як: «паливо, отримане з нафтової сировини або в результаті змішування палива, одержаного з нафтової сировини, з біокомпонентами, за умови, що загальний масовий вміст кисню у бензинах не перевищує 3,7 відсотка, а об'ємний вміст моноалкільних естерів жирних кислот у дизельному паливі не перевищує 7 відсотків».

Дане визначення, таким чином, охоплює одночасно звичайне моторне паливо (отримане з нафтової сировини) та паливо моторне альтернативне (або ж «паливо моторне сумішеве» (у частині змішаного палива), визначення якого, до речі, міститься у підпункті 14.1.141 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України і яке кваліфікується як «види палива, отримані в результаті змішування палива, одержаного з нафтової сировини, з біоетанолом та добавками на основі біоетанолу, біодизелю або іншими біокомпонентами, вміст яких відповідає вимогам нормативних документів на паливо моторне сумішеве»). Включення до поняття «паливо моторне» палива моторного сумішевого, власне, нівелює відмінність між звичайним моторним паливом (отриманим з нафтової сировини) та паливом моторним альтернативним (із вмістом біокомпонентів), а також ускладнює їх класифікацію.

Слід зазначити, що за підсумками 2020 року в загальному балансі моторних палив України за рахунок власного виробництва забезпечено близько 23% споживання, ще близько 77% – за рахунок імпорту, отже можна зробити висновок, що встановлення обов'язкової частки рідкого біопалива (квот) в загальному річному обсязі продажу бензину може призвести до зростання ціни для кінцевого споживача та не матиме суттєвого впливу на розвиток сфери виробництва рідкого біопалива, спиртових заводів та виробничого потенціалу суміжних сфер.

Міністр енергетики України

Герман ГАЛУЩЕНКО

_____ 2021 р.